

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre.	1 pessetes.
Fora	1'25
Extranger	2
Número corrent. 10 céntims. Atracat, 20 céntims	

Redacció y Administració

Plaça Pl i Margall, número 2.

Anuncis a preus convencionals. Remittits: 10 céntims l'lnia

No s'admeten escrits sense firma

NO S TORNAN ELS ORIGINALS

Al vol

En un diari de Barcelona, dels que s'escriuen en castellà, sens dubte amb mires a les llistes de subscriptors, hi veiem publicats uns telegrams de condol per la mort del reverendíssim cardenal Vives i Tutó, procedents, tal com ho escriu l'aludit periòdic, de «San Vicente de Llevaneras».

Volem creure que als cotarranis de l'eminent clergue ha de de produir-los un deplorable efecte la barreja d'idiomes que, per escriure'l nom d'aquell poble, usa el periodista, com ha de fer-lo a totes les persones que estimin la llengua de la terra que'ls ha vist naixer.

Es depriment per a Catalunya el poc respecte amb què està tractada la nomenclatura dels pobles qui porten paraules susceptibles de traducció en el seu nom. Pot ben creure's, atinent a la multitud de cassos que's podrien citar, que hi há una predisposició malèvola en fer-ho aixís, i és doblement trist que gent catalana que's dedica a escriure en castellà, se presti a fer el joc d'aquells sobrevinguts que, desitjant esborrar el rastre de la personalitat catalana, aprofiten totes les ocasions per a fer desaparèixer tot perfum de catalanitat.

Encare, Sant Vicens, te certa similitut; però hi há noms tan diferents, en l'un o l'altre idioma, que és impossible no produixin dissonancies, a l'esser traduïts, fins en els oïds més ben predisposats. ¿Hi há algú que sàpigà quin poble és «San Cucufate»? Doncs aixís escriuen alguns el nom de «Sant Culgat del Vallés». «Sant Boy» té un regust de cosa propia, especialíssim, inconfundible amb cap altre poble; però «San Baudilio» resulta una cosa anodina, sense caracter i desconegut per complert. I aixís d'altres, fins a fer interminable aquesta llista si volguéssim anotar-los.

Les paraules que componen el nom d'una població no deuen ésser traduïdes, per evitar confusions; aixó és lo que s'ensenya als nois en les escoles. I, no obstant, a correus no volen sapiguer ont es Lleida.

Si perque, els que havem citat son noms patroníms, i, per tant, susceptibles de traducció, ¿serán respectats els que catalanitzin els noms de «Don Benito, San Lucas, San Andrés del Congosto» i tans d'altres que en el *riñón* d'Espanya hi están prenent el Sol?

Mes no són, solsament, els noms de sants i santes els quins se desfiguren; també s'escriu Villafranca, i Villanueva, i Borgas del Campo; amb la mateixa inconciència, o mala intenció, que are no volém esbrinar-ho. Per are respecten, no sabém perquè, Riudecols, Vilarrodona, etc. ¿Podríem dir nosaltres «Dues Germanes i Vilanova dels Cavallers», per no citar-ne d'altres?

Es per aixó, i per lo que'ns callem respecte a nomenclatura de pobles, carrers i tot lo que constitueix adreça o direcció, que entenem es arribada l'hora de que, trayent la qüestió de les fulles volanderes de la premsa periòdica, sigui tractada i encarrilada per les associacions culturals de Catalunya, per aqueixos organismes que per llur caracter especialitzador tenen el deure ineludible de vetllar, tant per la puresa de l'idioma, com per el respecte que de tothom, aquest, ha de mereixer.

De no fer-ho aixís, avui una mica, demà un troç, s'anirà desfigurant i malmetent a mans i a satisfacció de gent extranya i desarrelada.

FRIS.

DE CASA I DE FORA CASA

De retrats de reis

Ja fa dies que llegírem en la premsa de Barcelona, que l'alcalde d'aquella capital senyor Collaso, havia realitzat una important restauració en el despatx de l'Alcaldia, la qual havia alcançat fins al retrat del rei D. Alfons XIII, quadre a l'oli de no escàs mèrit artístic, segons diuen, degut al pinzell no recordem de quin pintor. Però aquest detall, tant se val, es lo de menys. No es pas el nom del pintor ni'l mèrit artístic de la seva obra pictòrica lo que'ns ha cridat l'atenció, sinó la *trasmudació* que s'ha fet de la imatge del monarca, o millor dit, del seu físic. Sí, senyors; se li ha canviat la fisomia.

El retrat compta alguns anys de data, de quan el nostre senyor rei era un jovincel de cara imberbe, en la qual la navaja del barber no hi tenia res a fer encara, com sucseeix en la generalitat de les cares dels jovenets, sien aquests de sang reial, noble o plebeia, que Natura, en les seves obres, té capricis, no pas privilegis; i a lo millor, adorna la cara del fill d'un paleta amb unes esplèndides barbes bíbliques, que'l favoreixut no sab què ferse'n, i en canvi deixa barbameca la cara d'un descendent de cent reis, qui potser hauria volgut lluir-la amb bells adiments de pèl que causessin respecte i admiració als subdits del seu reialme.

I tornant a la restauració de la cara del reial retrat que adorna'l despatx del senyor batlle de Barcelona, direm que ha consistit en l'aditament d'un sombrejat bigotet sobre'l llavi superior, a fi de que el retrat tinga més semblança amb l'original, que com poden veure nostres llegidors en les instantànies que omplen les planes de les revistes il·lustrades, D. Alfons ostenta actualment un xamós bigotet en el que s'hi endavinen les fines sedositats propies del primer pèl.

En veritat, no trobem pas gaire encertada la restauració que s'ha practicat a la cara del retrat de nostre rei, puix si en tots els seus retrats se fes lo mateix, la seva efigie de jovincel no arribaria a la

posteritat, i'ls temps de l'avenir desconixerien la simpàtica i sempre riolera cara que de jovincel ha ostentat.

I després, no't dic res si'l monarca tingués el caprici de sovintejar les reformes barberils a la seva cara, i'l batlle de Barcelona volgués graffiarles en el retrat del seu despatx, l'Ajuntament tindria de nomenar pintor municipal, com té llevadores i metges municipals.

La restauració del retrat reial de què parlem, ens n'ha fet recordar una altra més trascendental que la d'ara.

Al pujar al trono d'Espanya don Amadeu de Savoia, als pintors se'ls girà la gran feinada en pintar quadres a l'oli amb l'efigie del nou rei, per a les corporacions oficials i populars.

Una diputació provincial, que no direm sigui la de Tarragona, que devia tenir sobra de quartos, encomanà a un pintor de nomenada el retrat del senyor rei, de cos enter, enquadrant-lo després en un ric marc esculpsurat.

Aquell retrat no pogueren lluir-lo gaire temps, puix sabut és que don Amadeu deixà la professió de rei, entornant-se'n a Italia, d'ont havia vingut.

Amb la implantació de la República, el quadro; degudament enfundat, passà al quadro dels mals endressos, essent substituït per la figura simbòlica de la nova institució, la qual, malhauradament, tampoc hi pogué fer anys la simpàtica matrona.

El cèlebre garrofer de Saguntó, conreuat pel general Martinez Campos, donà els seus fruits, imposant-se un nou cambi d'efigies, i l'aludida Diputació que no volia o be ja no podia gastar-se dos o tres mil pessetes en un altre quadre, ¿quina te'n fa? Treu de recó'l retrat de don Amadeu, li feu borrar el cap i sobre les espatlles de l'ex-rei hi va plantificar el cap pintat—com se suposa—del nou rei don Alfons XII, pare de l'actual.

La referida Diputació va posar-se al mateix nivell que aquelles devotes de Santa Teresa, que volent-li dedicar una novena i no tenint a mà cap imatge de la Santa, col·locaren en l'altar a una Santa Tecla, vestida prèviament amb uns hàbits de monja.

Oh, la Santa Conveniència!

JAUME DELS DOMENYS

La feminitat inculta

Avui la dona en general, i principalment la dona obrera, es troba en un estat molt crític de cultura i de coneixements socials, lo qual fa que's vegi sempre explotada per l'egoisme dels homes.

Heusaquí un article titulat, «¿Què diràn!» en el qual l'autora, Otilia Solera, exposa l'estat de preocupació que regna en la feminitat, article que, degudament traduït, reproduïm a continuació. Diu així:

«El «què diràn» es un fantasma que la major part de les vegades, nosaltres mateixos ens fem,»

i que, vanament, ens aterra i ens subjecta indignament. Per temor al «què diràn» la dona no s'atreveix a manifestar ses idees; conec dones que, simpatitzant amb ideals de llibertat, no tenen el valor de confessar-ho pel prejudici del «què diràn». I's dona'l cas que entre les que laboren en un ideal passi quelcom semblant, si bé en un nombre reduït, i es que, a pesar dels esforços que constantment fem per despalliar-nos de prejudicis, encara conservem reminiscències de nostres avant-passats. Un d'aquests prejudicis és el de què la dona deu estar despartada de l'home, sense tenir amb ell més relació que la indispensable, sinó's tracta de matrimoni; és a dir, què les solteres no devem tenir amb els homes una amistat franca i relativament íntima, pel «què diràn», i les casades molt menys.

«Això, a mon judici, es una preocupació, i com a tal, hi hà que renunciar-ho; si la dona des de sa infantesa se la eduqués en contínua convivència amb el noi, arribaríem a majors i no veuríem en l'home més que nostre amic, i l'home, a sa vegada, s'acostumaria veure en nosaltres companyes i lluitades o disposades al treball en les lluites socials, puix que havent estat a son lloc sabríem desempenyar qualsevulga missió que'ns fos confiada i no dariem ocasió de sentir dir que no entenem en res. Tenim la obligació de saber tant com l'home, tota vegada que som obreres i tenim que intervenir forçosament en aquestes lluites.

«Doncs, bé, per tot això, mon criteri és d'estar en constant relació amb l'home, sense que la dona tinga necessitat de perdre sos sentiments femenins, la prenda més valerosa que'ns ha donat la Natura-lesa.

«Aquest apartament de la dona envers l'home ha sigut causa de que ell s'hagi acostumat a veure en nosaltres un ser inferior moltes vegades, i en altres una dona de cera, que ni entenem, ni se'ns pot parlar de res, per desconèixer-ho tot.

«Pel «què diràn» moltes vegades no'ns atrevim a fer-los-hi preguntes que'ns interessin, ni tenim llibertat per a mesclar-nos en converses que algunes vegades ens serien profitoses, com no sia que ells ens demanin parer, i així una infinitat de coses que'ns tenen esclavitzades.

«I jo'm pregunto i'm contesto: si la dona té que treballar, si vol viure i té devers que complir, es una llàstima que permaneixem disposades a ocupar un lloc tan ínnim en assumptes de que tant aprop ens perjudiquen; tenim que laborar, conquistant així un lloc més el'levat que'l que avui ocupem, «merces» a nosaltres mateixes.

«Han transcorregut els anys, i la dona es veu obligada a sortir sola per a guanyar-se un jornal i afrontar els perills de la vida, que són innombrables, i davant d'aquest estat de coses té necessitat de defensar-se, i per això té d'estar al costat de qui pot guiar-la bé, i aquest té d'esser l'home; pero abans és precís que nosaltres no temem el «què diràn».

Així, senzillament, us parla, oh dones, aquesta escriptora per a que compregueu lo que us manca a la major part de vosaltres. Despertèu de l'ensopiment que us té estancats els coneixements. Esteu preocupades per falses doctrines que des de la vostra infància us han predicat, les quals no enteneu, i aquesta preocupació és causa de que no oviureu més enllà de vostre enfora i de que visqueu incultes. Hauríeu de pensar que vosaltres sou la meitat de l'humanitat, i que vostra missió es tant important i sagrada com la de l'home per al millorament de la societat, i això no serà possible en tant no estiguen dotades d'una cultura superior a la que teniu ara.

Quan els dos sexes arriben a la major edat, senten l'afany d'unir-se per a constituir una família, en la qual la dona és la cridada a educar els fills, ja que ella és qui cuida dels menesters domèstics. Hauria de recordar la manera com se la educà an ella, i procurar esmenar-la, educant a llurs fills més en consonància amb les idees modernes. D'aquesta

manera potser desapareixeria l'incultura de la feminitat.

La dona, no tan sols la fa agradable la seva natural bellesa, sinó també altres qualitats.

S. ESVERTIT.

Ciclisme

La Volta a Catalunya

Gran espectació i interès havia despertat enguany la gran carrera Volta a Catalunya, que per tercera vegada es verificava, en la qual es disputaven els corredors el campionat de la nostra terra. Tot l'interès de la lluita estava concentrat en tres dels corredors inscrits: en Magdalena, guayador de la carrera a l'any passat; nostre compatriota Salvador Miró, que acabava de verificar el gran «raid» Brussel·les-Barcelona, i Joan Martí, que feia poc se havia emportat el Campionat d'Espanya en la Volta a Bascònia.

La carrera ha sigut dura, pel mal estat de les carreteres, que tant mafeix són una vergonya i pel temps plujós que regnà durant els tres dies, i plena d'emoció pels accidents que sofríren alguns dels carreteristes, entre ells dos dels favorits, en Miró i en Magdalena, els quals tingueren que retirar-se de la lluita ja el primer dia, quina retirada causà sensació, treient gran part de l'interès que despertava la carrera.

Un periòdic, al comentar els incidents de la lluita, diu que ben aviat se va veure que en Miró no estava ben entrenat per aquesta mena de carreres. Efectivament, anava a les palpenes. Despont els consells dels amics, que li aconsellaven recórrer avans el circuit per a conèixer la disposició de les carreteres, que no són pas com les de Bèlgica que ell coneix, s'aprestà a la carrera confiant sols amb la força de les seves cames, sense aquell coneixement i preparació que tant indispensables li eren. I li passà a les costes de Garraf lo que li hauria passat en algun altre lloc de la ruta, això és: que en un revolt sobtat, ell i màquina van anar a parar a la cuneta, ocasionant-se confusions al braç i a la cama, que l'obligaren a quedar-se en nostra vila.

Retirat després en Magdalena, per haver sofert una caiguda amb rotura de la forquilla de la màquina, poc ants d'arribar a Valls, la lluita quedava absorta entre en Martí i en Crespo, entre'ls quals, sobre tot a la darrera etapa, s'establí una forta lluita plena d'incidentes emocionants, que no acabà fins arribar a la meta. La classificació general fou com segueix: Primer, Martí, que cobrí els 450 kilòmetres que formaven la Volta a Catalunya, en 18 h. 56 m. 23 s.; segon, Crespo, 19 h. 14 m. 36 s.; tercer, Guillel Anton, 19 h. 46 m. 55 s. Els demés corredors, fins a dotze, arribaren pel següent ordre: Túnica, Anson, Service, Fuentes, Marqués, Mezquita, Samarini, Falset i Villanueva.

La carrera, com hem dit, fou dura i plena d'incidentes pel mal estat de les carreteres, per les pluges i també per la mala organització d'alguns controlatges, lo qual fou causa de que dos dels corredors equivoquessin una carretera en el trajecte de Igualada al Bruch.

PEDAL

Els estudis d'agricultura a Barcelona

El mes d'Octubre vinent obrirà per segona vegada ses portes l'Escola Superior d'Agricultura, creada per la Diputació Provincial de Barcelona, que amb tanta serietat ha vingut funcionat durant l'any passat.

Els graus principals d'estudis que's cursen son dos, un elemental i un altre superior. El primer, denominat «Tècnic agrícola», pot obtenir-se en un any, si es porta la deguda preparació, o en dos, si aquesta preparació s'ha d'adquirir a l'Escola mateix. L'altre es el grau d'«Enginyer agrícola» i compren quatre anys d'estudis, si l'alumne està ja preparat, o cinc, si ha de rebre la preparació. El darrer any se dedica a l'estudi d'especialitats, de les quals s'han ficat ja les de Cultiu de les vinyes i elaboració dels vins, Cultiu dels olivers i elaboració dels olis, Fruiterars i hortes i Remaderia. Ademés, aquells qui vulguin permanèixer un any més a l'institució fent estudis i investigacions personals poden lograr el títol complementari de «Professor en Agricultura». Les persones que així ho desitgin poden cursar assignatures aïllades, tals com la Botànica, la Topografia, la Química inorgànica i anàlisi, etc.

Les matrícules se calculen per assignatures i son

relativament mòdiques, doncs venen a costar (inclosos drets d'examen i us dels laboratoris) per als estudiants d'Enginyer unes 200 pessetes escasses per any, cada grup.

L'objecte primordial de l'Escola Superior d'Agricultura es formar els elements directores de l'Agricultura del nostre país. A aquest fi té organitzada l'ensenyança de manera que contribueixi a desenrotllar l'iniciativa individual i l'esforç personal dels educandes. Aigis totes aquelles assignatures de caracter objectiu tenen nombroses pràctiques de laboratori i exercicis graduats.

Els varis laboratoris estan ben equipats i les aules i demés dependències docents reuneixen tots els requeriments de la moderna pedagogia; com que l'edifici s'ha construït de poc i expofes per a l'objecte a que se'l destina. El professorat es reclutat en cada cas d'entre lo més notable que tenim a casa nostra en la especialitat, formant lo deu professor fixes, quatre ajudants, un professor fixe auxiliar i altres persones tècniques de reconeguda autoritat en les matèries que tenen al seu càrrec explicar.

Els cursos comencen el 15 d'Octubre, pero la matrícula i l'examen (els que deguin passar lo) deu fer-se durant la quincena anterior. Els alumnes no poden matricular-se de Curs preparatori fins a haver complert 15 anys, ni de primer curs de l'Escola que no hagin fet 16 anys. Els programas d'ingrés els facilita graciosament l'Escola.

Per a major informació poden els interressats dirigir-se per carta a les oficines de l'Instrucció (C. Urgell, 187) o personar-se en elles qualsevol dia feiner, de 9 a 12 del matí o de 3 a 6 de la tarde.

Els anteriors informes son extrets del «Follet d'informació n.º 2» que la Escola distribueix gratuïtament als qui el solliciten.

CRONICA

Era de preveure, després de resolta la competència a favor del Jutjat interposada en el sumari per malversació de fonsos incoat contra l'ex-arcadé Joan Mascaró, que vindria lo que ha vingut, això és, un nou processament contra en Mascaró, que li fou comunicat dimecres al matí.

I mercès als bons oficis del Jutjat, salvant els rigorismes de la llei, i de la diligència de l'arcadé, d'aquesta arcadé tant odiada pels nostres dretans, en extendre i facilitar sens demora certificacions de conducta favorables an en Mascaró, aquest va lliurar-se de l'emprisonament!

I en tant això succeïa, el mateix dimecres, volen saber nostres lectors lo que feien els capdevaners de les dretes vendrellenques? Vergonya causa dir ho! Enviaven una comissió a Tarragona per a posar en joc l'influència caciquista a fi d'entorpir de nou la gestió econòmica de l'Ajuntament. Tenen el do de la oportunitat aquesta gent que no perdona, perque no sab despendres de les seves males passions.

Sembla mentida que amb lo que està passant aquell infelís ex-arcadé, compromés per ells, amb dos processaments al demunt, no's donin vergonya de prosseguir ridícoles campanyes que no fan sinó posar-los en evidència!

Mentres ells, implacables, treballen contra els lligitims representants del poble, aquests, misericordiosos, donaven totes les facilitats a fi de que un home, del qual ne tenien rebuts no més que agravis, no tingués d'entrar a la presó.

Així són els uns, i així els altres.

Tota la setmana, des de'l dissabte de la passada, el temps ha sigut revolt en excés. Cada dia, i especialment a les nits, pot dir-se que no han parat, amb més o menys intensitat, els trons i ls llampècs i ls ruixims d'aigua, aquets amb més aspecte de pluja d'hivern que del taran-na del temps que ha regnat, fins el dimecres a les nou del vespre, que va caure un fort aiguat durant mitja hora.

Però l'aiguat fort, amb honors de tromba, va caure ahir, entre dues i tres de la tarda, donant molt que fer en determinats carrers, puig inundava els baixos de les cases, inundant en algunes els cups. Al defora se tingueren que parar les tasques del veremar, causant no pocs perjudicis. No hi ha record aquí d'un tant fort aiguat.

Sembla no ha desbotat encara del tot, puix el temps continua avui emplatat. La temperatura no ha refrescat pas gaire.

Aquesta setmana han seguit practicant-se en gran escala les operacions del veremar, entorpidas quelcom pel temps revolt i plujós que ha regnat. La cullita s'ha anat veient cada dia que era bastant més grossa que l'any passat, i en quant a graduació poca es la diferència que s'hi nota.

Atrets per la nomenada de la bona cullita que aquí teníem, han baixat nombroses colles de veremadors de la conca de Barbarà, Segarra i baix Aragó, venint a augmentar l'animació de la vila, prou animada de si en aquesta època.

Al Celler cooperatiu del Sindicat Agrícola hi ha regnat també molta activitat. De desde'l primer dia que funcionà fins abans de dir dijous, o sien deu dies, hi han entrat 560 carretades de verema, que sumen un total d'uns 62,000 kilos. Les graduacions de la verema procedent del pla de Mar, que hi entrà la primera setmana, han sigut, en general, de 12 a 14 graus, i alguna ha passat, i la entrada aquesta setmana, procedent de la vila cap amunt, han sigut de 10 a 12 graus, però en canvi la verema resulta quelcom més grassa, per haver gaudit de les pluges dels primers dies de la setmana.

Els compradors de verema no s'han mogut del preu de 5 rals l'arroba. Els compradors de brises, han inaugurat les compres pagant-la a 4 pessetes el sac de 62 kilos, que és un preu bastant remunerador.

Cridem l'atenció de la representació de la Companyia «La Canadiense», en nostra vila, sobre la següent anomalia:

Quan se procedí a la instal·lació de la electricitat aquí, al passeig del 4 de Març no s'hi va estendre sinó una línia per als fanals de l'enllumenat públic, per la raó de que en dit lloc no hi havia encara edificacions particulars. Després se n'hi feren algunes, la provisió de llum de les quals se va fer per la línia particular del carrer d'Orient, i això bastà.

Pero resulta que dit passeig s'ha anat i's ve poblant, i com la línia de l'esmentat carrer d'Orient es de poca potència, les noves edificacions han tingut de pendre la corrent de la línia de l'enllumenat públic del passeig, i resulta que dites cases no tenen llum fins que's dona la corrent als fanals públics, lo qual els hi és una gran obstrucció, puix des de la caiguda de la tarda fins que s'encenen dits fanals, se troben sense poguer treballar per manca de llum.

Urgeix doncs, avans no vingui l'hivern, que la Companyia extengui una línia en l'esmentat passeig per a us de la edificació particular, puix de no fer-se així, quan vinguin els dies curts, a mitja tarda hauran de plegar el treball.

DOLORS SABATÉ, llevadora amb Real Títol
Montserrat, 4

La cullita de la garrofa es enguany en aquesta comarca molt reduïda, i en algunes partides quasi nul·la. El recull no començarà que no hagin acabat les tasques del veremar.

A Tortosa ha acabat ja la recol·lecció, havent resultat també la cullita reduïda, pagant-se'l nou fruit a 6'25 pessetes quintà, preu que poques vegades alcança a la cullita, lo que vol dir que escassejarà.

El senyor Jefe d'Obras Públicas de la provincia ha dirigit a la Arcaldia d'aquesta vila la comunicació següent:

«En interés del buen servicio y para evitar torcidas interpretaciones, ruego a V. se sirva hacer público por los medios de costumbre que la tramitación de los permisos para realizar obras en la zona de servidumbre de las carreteras del Estado, a que hace referencia el capítulo III del Reglamento de Policía y Conservación aprobado por Real decreto de 3 de Diciembre de 1909 es absolutamente gratuita».

Lo que publiquem, per encàrrec del senyor Arcalde, per a que arribi a coneixement de tothom.

Des de divendres de la setmana passada es troba a la platja de Sant Salvador, hostatjat a casa l'eximí violoncel·lista Pau Casals, l'eminent i jove pianista

polac Miecio Horzowski, que ja vingué l'istiu de l'any passat.

Que li sia grata l'estiuada a la nostra platja.

Segons una estadística que publica una revista musical de les òperas que més s'han cantat a Alemanya, durant la temporada passada, *Tiefland*, a s'ia *Terra baixa*, hi ocupa el sisè lloc, amb 309 representacions; lo qual vol dir que l'òpera del mestre D'Albert composta sobre'l llibre de la genial obra de nostre gran Guimerà, ha quedat de repectori en els teatres lírics d'Alemanya.

=Voleu fer bona sopa? Gasteu les PASTES D'OU que tant pulcrament elabora la casa RIERA d'aquesta vila.

Les tamborinades d'aquests darrers dies no s'han desenrotllat pas amb aigua a totarreu sinó que en algunes comarques hi ha caigut també pedra, una de les quals ha sigut la conca del Gayà agafant els termes d'Aiguamúrcia, Pont d'Armentera, Figuerola, Alió, Cabra i Pla, causant sensibles danys a les vinyes.

El Superior del Col·legi Acadèmic de primera i segona ensenyança establert en aquesta vila, carrer de la Pau, número 15, se complau en manifestar al públic que s'han acabat les obres que en dit Centre docent es venien realitzant amb les inmillorables condicions higièniques per a la instal·lació de les noves càtedres; continuant oberta la matrícula, i fent-se la obertura del curs el dia primer del pròxim Octubre. Com es sabut, se admeteran pensionistes i mig pensionistes.

La Direcció se complau en posar-ho en coneixement dels veïns d'aquesta vila i dels pobles comarcans, a l'ensenyment que'ls invita a visitar dites reformes.

ELIXIR CALLOL. — Digestiu i reconstituent.

Cal recordar als reclutes del Reemplac de 1912 acullits als beneficis de la reducció del temps del servei en files, que'l plaç que concedeix la Llei de Reclutament per efectuar el pago del venciment de la cuota militar, acaba el dia últim del present mes de Setembre.

Hem rebut el volum 133 de la Biblioteca popular de l'«Avenç», el qual conté la quarta serie de «Siluetes d'Escriptors Catalans del segle XIX», de don Francisco Gras i Elias. Se hi descriuen les siluetes de l'autor, que morí l'any passat; i les de Letamendi, Joan Cortada, Rubió i Ors, Auicet de Pagès, Jaume Balmes i Eluís Cutchet.

Com tots els demés volums de la esmentada Biblioteca, se ven al preu de 50 cèntims, en aquesta vila, en la Administració de nostre setmanari.

PIANOS

VENDAS AL
COMPTAT I A PLAÇOS
Lloguers i canvis

Especialitat en
afinacions i reparacions
Preus econòmics

PAGÈS Y MARTÍ, Aribau, 36, entr. Barcelona.

¿Vol V. guanyarse una comissió?

—No's fii de cap comisionista, viatjant ni agent de cap impremta; i encarregui els seus impresos directament a la casa Ramon Germans & Nebot.

Dr. Rosell

Especialista en parts y malalties de la dona
Muralla, 3.—VENDRELL

CONSULTA: Dias festius, de 8 a 11. Dias feyners, de 11 a 12

Aplicació dels productes del DOCTOR FERRAN de Barcelona

SUEROS: contra la Erisipela y Febre puerperal (sobre part), contra la Difteria, Tifus, Meningitis, Tétanos, Alcoholisme y Tuberculosis.
VACUNAS: contra la Rabia, Tuberculosis, vacuna contra la Blenorragia.

Vells, debilitats per excessos, impotents y estérils: A dministració de Espermina per la via digestiva y hipodèrmica

Secció Oficial

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde'l dia 7 al 12 del corrent mes: 61'30 ptas.

Caixa de Crèdit y Estalvis de Vendrell

Operacions verificades en aquesta Caixa durant el diumenge

Dia 7 de Setembre de 1913

29 imposicions, important. 1059' Ptas.
5 reintegros 172'

Registre Civil.

Inscripcions verificadas en aquesta oficina:

NAIXEMENTS: Una nena filla de Jorep Trullá Borrut i de Joana Moragas Totosaus, una nena filla de Josep Jornet Romeu i Enriqueta Coca Garriga.

DEFUNCIONS: Cap.

MATRIMONIS: Cap.

IMPREMTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL.

Venda d'una casa

situada al carrer Major, senyalada amb el número 6. Se cedirà módicament. Dirigir-se a son propietari en Menció Escofet.

EN VENDA

UN PATRIMONI compost de finques urbanes i rústiques, aquestes vinya, garrofers i regadú, situades en aquesta vila i son terme.

SE VENDRAN EN FRACCIONS

Per a informes: **JOSEP FERRET I BASSA**
Carrer de Santa Agna, núm. 21

Aprenent maquinista

guanyant a la primera setmana, se'n necessita un en la impremta Ramon Germans & Nebot,

En venda

UNA CASA, composta de baixos, entresol, un pis i golfes, amb un pati cobert al costat de la mateixa. Disfruta d'un octau de ploma d'aigua de propietat. Carrer de la Pau, núm. 7. Per a informes: Josep Ferret i Bassa, carrer de Sta. Agna, 21.

Aprenent lampista

s'en necessita un en la llauneria i lampisteria que te instalada en Estanislau Orpinell al carrer d'Angel Guimerà número 10.

PRESTAMS

Hi ha pera prestar a primera hipoteca, de 5.000 a 50.000 pessetas.

Informarà l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastià, 16, principal.

Se venen

dugues cases al carrer de Sant Francesc, números 3 i 17, un altre al Passeig de Castelar, número 6; i una pessa de terra de cinc jornals i mitj del pais, vinya, olivers i camp, situada en el terme de Santa Oliva i partida Les Pedreres. Per a informes dirigir-se al procurador d'aquest Jutjat don Emili Folch.

Se ven un pati amb tanca d'hort a la platja

de Sant Salvador d'aquesta vila, situat al punt més cèntric de la mateixa i que mideix 65 pams d'amplada per 200 de llargada. Per detalls dirigir-se a Joan Vidal i Socías, carrer de Salmerón, lampisteria.

Celler de ca'l Botafoc

Santa Anna 17.-VENDRELL

Venda a l'engrós i a la menuda, de vins blancs i negres, vi ranci, moscatell, mistela vinagre i olis.

Aquesta casa, per a comoditat dels parroquians, serveix a domicili les demandes que excedeixin de deu litres.

Màquina de escriure **Smith Premier núm. 10, visible**

Coixinet de boles en cada palanca

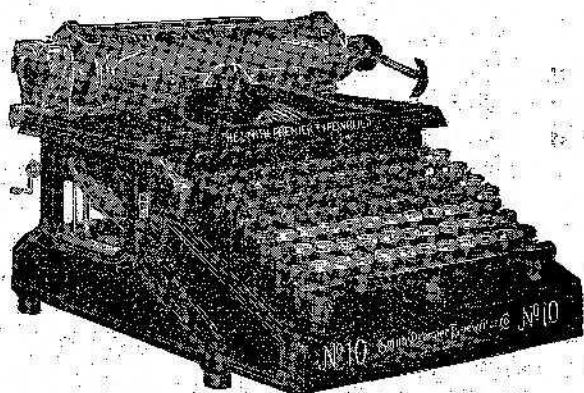
Esriptura enterament visible

Unitat de teclat complet

Fàcil maneig

Demaneis la llista de ganques

Delegació Espanyola:
Otto Streitberger.—Ap. 335

Agent al Vendrell: P. Plana Mañé, carrer Major, n.º 10, 1.ª

Disponible

FUSTERIA

de

Jaume Nin Fabré

Especialitat en el ram d'obres

Plaça de Pi i Margall, n.º 16.—VENDRELL

Fàbrica de Anisats, Licors, Gaseoses i altres begudes refrescants

Evaristo Julivert (a) Morell Vendrell

— Casa fundada a l'any 1860 —

Instal·lacions de Llum Eléctrica

Fils y flexibles ab coberta de goma vulcanisada
Interruptors, portalàmparas, aïsladors,
taps-fusibles, tubus aïslants y demés material eléctric
Làmparas filament metálic y de carbó
Motors asincrònics trifásics Commutadors estrella - triángul
Resistencies metáliques
Petits transformadors pera cauteris, etz. etz.

Celestí Barot Sta. Agna, 9,ª Vendrell

Teléfonos, Bobinas Rhumkosff, etz.

BOMBAS CENTRIFUGAS
acopladas ab motor eléctric

PILAS SECAS R.
interior 0'68 ohms pera lumbres

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES

per vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

Ramon Germans & Nebot

IMPRESSORS

Taller tipogràfic
Passatge del 4 de Mars, número 6

Objectes d'escriptori
Plaça de Pi i Margall, número 2

VENDRELL

Josep Martí (a) Fassi

Magatzem de tota mena de materials pera construcció Water-Closets

de les mellors fabricacions del País i Extranjer, i grans assortits en inhodoros, sifons, y demés articles per a SANITAT URBANA

Existencies en Cerámica fina i objectes propis per a regalos

Grans existencies de baldoses del país i baldoses de La Bisbal de Girona
especials per a enrajolats, essent de una gran igualtat tant en lo color com en el tamanyo

— Arrimaders, rajoles de tots colors i cintes per a escales —

Carrer de Montserrat, números 48 i 50.

Vendrell